

DZIUBAĆ (1) *vb impf*

praet 3 pl m pers dziubali.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Uderzać czymś ostro zakończonym, kłuć, rąbać; pinsere, rostrare Cn [kogo czym]: Thurcy [...] wysyłali małe vffy przeciw im ku potykaniu wywabiając ie wyieszdźali przeciw im náfzy/ ále wśzędzie zľwoią ľzkodą/ bo ie czákány przez zbroie dziubáli. *BielKron* 309.

Formacja współrdzenna: przedziebnąć.

Cf **ZOBAĆ**

ZZie